

DAN DŽAMIJA

Neka je hvala Allahu, dž.š., Gospodaru svih svjetova. Neka su salavat i selam na Poslanika Muhammeda, s.a.v.s., njegovu časnu porodicu, ashabe i sve sljedbenike, koji Allahove kuće doživljavaju i održavaju kao svoje vlastite.

Braćo moja u Dini Islamu! Prekjučer je bio 7. maj, dan u kome je davne 1993. godine bila porušena džamija Ferhadija u Banjoj Luci. Taj datum je Islamska zajednica u Bosni i Hercegovini odabrala da bude Dan džamija, u kome ćemo se prisjećati svih porušениh džamija i vjerskih objekata tokom agresije na Bosnu i Hercegovinu, ali i svih obnovljenih džamija i vjerskih objekata, kao i novih sagrađenih. Inače, tokom agresije na Bosnu i Hercegovinu agresor je porušio 614 i oštetiо 307 džamija, 218 mesdžida, 69 mekteba, 4 tekije, 37 turbeta i još 407 drugih vakufskih objekata. Među njima je i džamija Ferhadija, koja je, hvala Dragom Allahu, obnovljena i ponovo otvorena 7. maja 2016. godine.

Braćo moja! Rušenje vjerskih objekata, nebitno kojoj religiji pripadaju, predstavlja barbarski, nekulturni i necivilizacijski čin, i ujedno propali pokušaj rušitelja da unište jednu religiju i njene sljedbenike. U povijesti se dešavalo, i danas se dešava, a dešavat će se i u bliskoj budućnosti da dvije zemlje međusobno ratuju, da jedna drugoj uništavaju važne objekte, da ubijaju civile, da uzimaju teritoriju itd. To je, s obzirom na mentalitet oholog, zavidnog i nezasiťog čovjeka, vremenom postalo "normalno". Međutim, apsolutno nije normalno niti je prihvatljivo da čovjek ruši vjerske objekte, odnosno, bogomolje. Jer nacionalna pripadnost predstavlja biološki ili politički aspekt čovjekovog života, dok je vjerska pripadnost izraz čovjekove slobodne volje i ličnog izbora.

Isto tako, apsolutno je neprihvatljivo otimati tuđe vjerske objekte te ih preuređivati u druge svrhe ili u korist druge religije. Svaki vjerski objekat je privatno vlasništvo određene vjerske zajednice, a privatno vlasništvo ni po kojem zakonu ne smije biti otuđivo. S toga osuđujem pretvaranje crkava u džamije i pretvaranje džamija u crkve, ako su ti objekti nasilno i nepravедno otuđeni. Ali ako su prodani, jer više ne služe svojoj svrsi, onda je to druga stvar i kao takva je vrlo lijepa i poželjna. Ako vjernici jedne religije ne žele više da koriste svoju bogomolju, nema ništa loše u tome da je preuzmu vjernici druge religije, koji će se također moliti Jednom i Jedinom Bogu. Na taj način će bogomolja nastaviti da služi svojoj svrsi na Bogu ugodan način.

A sad da se vratimo na temu građenja i rušenja džamija. Naime, govoreći o rušenju džamija Gospodar svjetova u suri El-Bekare poručuje da nema goreg nasilnika od onoga koji ruši džamije i koji brani da se u njima Allahovo ime spominje. Njih na ovome svijetu čeka poniženje, a na onome svijetu kazna velika. S druge strane, govoreći o onima koji grade džamije Uzvišeni Allah u suti Et-Tevbe kaže da su to oni koji u Allaha i u drugi svijet vjeruju, koji namaz klanjaju i zekat daju, i koji se osim Allaha nikog drugog ne boje. Oni će uputu, a time i put do Dženneta pronaći, akobogda.

No, osim što ovim ajetima Uzvišeni Allah prijete ali i obećava, On istovremeno šalje i još nekoliko važnih poruka.

Kao prvo. Džamija se ne gradi samo do njenog otvorenja. Ona se gradi tokom cijelog njenog života i postojanja. A osim što je važno i potrebno održavanje njenih prostorija, isto tako je važno da ona ima i svoje posjetitelje. Jer džamija bez posjetitelja je garib. Usamljena i neiskorištena. I kao takva osuđena je na rušenje, čime se čini velika šteta i džematlijama a i njenim hajr-sahibijama (vakifima), kojima se inače piše nagrada za njenu gradnju dokle god ona postoji.

Kao drugo. Da bi čovjek mogao da sagradi džamiju kao objekat, onda prvo mora da je izgradi u sebi. Jer onaj ko ne izgradi džamiju u sebi, nikada je neće zavoljeti. A ako je ne zavoli, nikada se neće za nju vezati. Ako se za nju ne veže, vrlo rijetko ili skoro nikada je neće posjetiti. A ako je ne bude posjećivao, kako će dokazati da voli svoga Gospodara? Kako onda može tvrditi da voli svoga Gospodara, kada ne voli Njegovu kuću i ne dolazi na druženje sa Njim? Koliko je samo prijateljskih veza puklo na isti taj način?

Kao treće. Onaj koji ne gradi, odnosno, ne održava džamiju, taj ustvari radi na njenom rušenju. To je ujedno znak da je on u sebi već srušio džamiju. A zar ima razlike između onoga koji sruši džamiju kao objekat i onoga koji je sruši u sebi? I jedan i drugi su je srušili, a time su, ustvari, srušili i uništili svoju dušu. A da ne govorim o onima koji je prljaju, koji u nju ulaze bez čarapa, koji dolaze oznojeni, nenamirisani i neprikladno odjeveni, koji ostavljaju iza sebe otpatke od hrane i nepospremljene iskorištene i načete flaše i limenke, koji ne gledaju gdje bacaju smeće i pikavce, iako kod svoje kuće vrlo dobro vode računa o tome i bez greške razvrstavaju smeće, koji misle samo na sebe i nemaju obzira prema drugim posjetiocima.

Braćo moja! Nemojmo graditi ono što je loše niti rušiti ono što je dobro! Ni u sebi, ni u svom životu, ni u svojoj zajednici. Već gradimo ono što je dobro i rušimo ono je loše! To je odlika pametnih ljudi i prvi znak uspjeha i na ovome i na onome svijetu.

Gospodaru naš, Koji okrećeš srca, učvrsti naša srca u Tvojoj vjeri.

Gospodaru naš, mi Ti se utječemo od brige i tuge, od slabosti i lijenosti, od kukavičluka i škrtosti, i od prevelikog duga i ljudske nemilosti.

Gospodaru naš, daj nam snage u našim tijelima, i u našem sluhu i vidu, i sačuvaj nas od siromaštva i nevjerstva. Amin.